

DET VREDE DIGT, HAHA

Caspar Eric

- ¹ I en tømmermandsmorgen med slidte fingre:
Her ser vi mig ligge og
doomscrolle gennem Instagram.
Så mærker jeg pludselig den akutte jealousy
⁵ over feministiske fællesskaber
og opråb om bedre barsel.
De kæmpende kvinder. Forenede kvinder.
Så er det altså sådan det føles
at være en overset hvid mand.
- ¹⁰ En bippende stemme i mit apatiske indre:
*Det ender sikkert med at koste
på handicapområdet*
fordi vi aldrig bliver nok
til at udgøre en modstand
¹⁵ eller samle folk bag os
og vi kan ikke bare lige gå på gaden.
L er nede efter morgenbrød.
Måske var der dårlig stemning da hun gik.
Så er det ud under bruseren og forsøge at blive god.
- ²⁰ Har noia over en dag at falde i badet alene.
Jeg bliver indimellem sur, såkaldt *ud af det blå*
fordi jeg har lært at presse mine grænser
fordi det at sige fra = ensomheden.
Jeg skal bare være glad for at nogen gider være sammen med mig.
- ²⁵ Jeg skal bare være glad for plejehjem og sundhedssektor
som ingen i øvrigt giver en daddel for
før en mor bliver dement og skal vaskes i røven
dag ind og dag ud
indtil man græder i smug
³⁰ i en hvid Fiat Punto
og drømmer om en pause.
Sygdom som noget man fortjener *en pause fra*.
Tror I ikke at samtalerne gør en forskel
at vi hører hvor lidt et samfund vil have os.
- ³⁵ Tak til fosterdiagnostikkens velmenende stigma.
Dette lille statistisk *informerende valg*.
En mere næstekærlig fortsættelse af Livø og Sprogø.¹

¹ Livø og Sprogø blev i store dele af 1900-tallet brugt som anbringelsessteder for personer, som samfundet anså som afvigende.

De steder vi blev sendt hen for at blive tvangssteriliseret
i almenvellets interesse, i velfærdsstatens interesse.

40 Så fik man kvababbelser

da nazisterne satte eugenikken i system.

De brugte os som forsøgskaniner på Hartheim bl.a.
Men alligevel fortsatte man procedurerne i Danmark
helt op i 60'erne.

45 Jeg så en kvinde i en dokumentar

der brugte ordene *De ødelagde mig*.

Hun havde stjålet en cykel eller noget i den stil
og genopdragelsesanstalterne virkede ikke
så til sidst kaldte man hende åndssvag

50 og slettede hende fra statistikken.

Jeg ved hvad det vil sige ikke at bestemme over sin krop.

Det er ikke et argument imod abort, det her.

Jeg siger bare: Folk skriger i tavshed.

I det mindste kunne dét være et fact vi var fælles om.

55 Men hvad skal man skrive før nogen handler.

Før nogen forstår at en sygeplejerske

også er en hånd der tager om vores.

Det jeg taler om, har virkelige konsekvenser.

En mor dræbte sin handicappede søn og fik kun to års fængsel

60 fordi det blev anset som medlidenhedsdrab.

Folk bliver tilbudt førtidspensioner lige efter gymnasiet

fordi det er nemmere for *alle* sådan.

Nu er der krig i verden og krisetid igen.

Så kan I regne med at udflugterne på bostederne bliver aflyst.

65 Så kan I regne med at det bliver et spørgsmål om *prioritering*.

Og at inde i det spørgsmål er der et os, der taber.

Tro mig, jeg ville også hellere skrive digte om roserne.

Se, roserne uden for mit vindue

der slynger sig langs væggen

70 naturens evne til

altid at finde veje

mens den blanke blå atmosfære

lader ilten sive ind

og ud af et hinanden

75 og det er søndag, og det er smukt

og en skade lander midt i et martsliv

der fandme er knitrende osv. osv. Men

så trækker forårets tåger igen ind over forstaden

hvor endnu en af os sidder og venter på tolvte måned

⁸⁰ på specialbil eller hjemmehjælp eller ankesag
eller med røven bar, paralyseret i sin seng.
Og der er intet plejepersonale
og rapporterne tikker ind
fra tilsyn nummer et hundrede
⁸⁵ og COP-møde nummer tusinde
uden at noget som helst har forandret sig.
Humanismen er efterhånden de raskes privilegium.
Klimaforskerne på kontorerne får PTSD over deres fund.
Andre igen tilslutter sig langt ude teorier
⁹⁰ om 'den store udskiftning' og hvad ved jeg
og så går de på YouTube og køber en gun
og håber på kuglens
glimtende løfte
om at oversetheden og angsten
⁹⁵ vil kunne skydes ind i verden.
Så er det trods alt bedre at ligge forstenet i sengen.
Vi burde få en medalje for ikke at være gået amok endnu.
Vi burde få en medalje for at være klimavenlige.
Jeg har intet andet end døden at true med
¹⁰⁰ men tro mig når jeg siger at det ikke bliver ved med AT GÅ.
Haha, ladi-fucking-da.
Manglen på omsorg er et valg I har taget.
Vores død og vores udelukkelse er et valg I har taget.
Tavsheden og diskrimineringen er et valg I har taget.
¹⁰⁵ Jeres tavshed skal ikke længere beskytte jer.
I skal ikke længere kunne påkalde jer blindhed.
I øvrigt nægter jeg at se én til af mine venner
på en klub med sin krykke eller rollator eller kørestol
blive klappet på hovedet som en anden hund
¹¹⁰ blive kysset på panden som et andet barn
mens et partymonster råber med en drink i hånden
at vi jo *fandme allesammen er lige*
high on life og lidt kemisk solidaritet.